जात्यानामुत्तमानां तक्कोलाः सुगंधकलादक्षविशेषास्तेषां वनानि पश्यन् ॥ २२ ॥ २३ ॥ शेलानि शिलासमूहान् ॥ २४ ॥ प्रस्वाणि निर्झराः ॥ २५ ॥ समं समभू तलं देशं ॥ २६ ॥ तत्र समुद्रानूषे ॥ २७ ॥ यस्य दिव्यवटस्य प्रसंगात्तन्माहास्यं कविराह ॥ यस्येतिषड्भिःश्लोकैः ॥ गरुडोऽम्दताहरणप्रस्तावे भक्षार्थं महाकायं गजं कच्छपंचादाय कचित्स्थित्वा भक्षणाय यस्य शाखां जगाम गत्वाच यस्य शाखा भारेण बभंज तस्याभग्रशाखायाअधोवेखानसाद्याअनेके ऋषयः समागतावभूवुस्तेषां

अगरूणांचमुख्यानांवनान्युपवनानिच॥तक्कोलानांचजात्यानांफलानांचसुगंधिनां॥२२॥पुष्पाणिचतमालस्यगुल्मानिमरिचस्य च॥ मुकानांचसमूहानिशुष्यमाणानितीरतः॥२३॥ शैलानिप्रवरांश्रेवप्रवालनिचयांस्तथा॥कांचनानिचथंगाणिराजतानितथेव च॥ २४॥ प्रस्रवाणिमनोज्ञानिप्रस्त्रान्यद्भुतानिच॥ धनधान्योपपन्नानिस्रीरतेरावतानिच॥२५॥हस्यश्वरथगाढानिनगराणिवि लोकयन्॥तंसमंसर्वतःस्निथं इदुसंस्पर्शमारुतं॥२६॥ अनूपेसिधुराजस्यदद्शिविदिवोपमं॥ तत्रापश्यत्समेघाभंन्यप्रोधंमुनिभि वर्ता॥२५॥ समंताद्यस्यताःशाखाःशातयोजनमायताः॥ यस्यहस्तिनमाद्यमहाकायंचकच्छपं॥ २८॥ भक्लार्थगरुडःशाखामाज गाममहावलः॥ तस्यतांसहसाशाखांभारणपतगोत्तमः॥ २९॥सुपर्णःपर्णवद्गुलांवभंजाथमहावलः॥ तत्रवेखानसामापावालिव ल्यामरीचिपाः॥ ३०॥ आजावभूवर्धृत्राश्रसंगताःपरमर्पयः॥तेषांद्यार्थगरुडस्तांशाखांशतयोजनां॥ ३०॥भग्नामादायवेगेनतो चोभोगजकच्छपे॥एकपादेनधर्मात्माभक्षयित्वातदामिषं॥३२॥ शाखापातेन नाशोमासूदिति तां शाखां तौ गजकच्छपेच महाबलबादादाया

न्यत्र जगाम तदा गच्छन्नेव तौ शाखां चैकपादेन धृत्वांतरिक्षएव तदामिषं गजकच्छपरूपं भक्षयित्वा तया शाख्या प्रक्षिप्तया निषादिवषयं निषाददेशं हत्वा मुनीं श्रव वधान्मोक्षयित्वा प्रहर्षं छेभे॥ २८॥ ३९॥ ३९॥ ३१॥